

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0341/2007

21.9.2007

BETÄNKANDE

med ett förslag till Europaparlamentets rekommendation till rådet om
opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan
(2007/2125(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Marco Cappato

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS REKOMMENDATION TILL RÅDET	3
MOTIVERING	7
FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION (B6-0187/2007)	11
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	14

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS REKOMMENDATION TILL RÅDET

om opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan (2007/2125(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation,

- med beaktande av ett förslag till rekommendation till rådet som lagts fram av ALDE-gruppen om opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan (B6-0187/2007),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, den senaste av den 18 januari 2006¹,
- med beaktande av 2006 års rapport från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå och Världsbanken om Afghanistans narkotikaindustri,
- med beaktande av årsrapporten för 2007 från FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) i juni 2007,
- med beaktande av resolution 2005/25 av den 22 juli 2005 från FN:s ekonomiska och sociala råd (ECOSOC) om genomförbarheten för en möjlig hjälpmekanism som skulle underlätta lämplig smärtbehandling med användning av opioida smärtstillande medel, ECOSOC:s resolution 2004/40 av den 21 juli 2004 om riktlinjer för psykosocialt understödd farmakologisk behandling av personer som är beroende av opioider, ECOSOC:s resolution 2005/26 av den 22 juli 2005 om utbud och efterfrågan på opioider som används för att tillgodose medicinska och vetenskapliga behov, Världshälsoorganisationens (WHO) högsta beslutande organ World Health Assemblys (WHA) resolution 58.22 av den 25 maj 2005 om förebyggande och kontroll av cancer, WHA:s resolution 55.14 om att garantera tillgången till basmediciner, och de slutliga rekommendationerna från den tolfte internationella konferensen för tillsynsmyndigheter på läkemedelsområdet (ICDRA), som hölls i Söul den 3–6 april 2006, där myndigheterna uppmanades att arbeta för bättre tillgång till narkotiska smärtlindrande medel,
- med beaktande av uppdragsrapporterna från Europaparlamentets ad hoc-delegation till Afghanistan i juli 2005, och valövervakningsuppdraget i september 2005,
- med beaktande av den slutliga rapporten från EU:s valövervakningsuppdrag till det parlamentariska valet och provinsvalen som hölls den 18 september 2005,
- med beaktande av artikel 114.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0341/2007) och av följande skäl:

A. Den internationella narkotikapolitiken bygger på FN:s konventioner från 1961, 1971 och

¹ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 176.

1988. Enligt dessa konventioner är det förbjudet att producera, handla med, sälja och bruka en stor mängd ämnen för andra ändamål än medicinska eller vetenskapliga.

- B. FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) understryker i sin rapport "Afghanistan: Opium Survey 2006" att en rekordstor mängd opium, cirka 6 100 ton, skördades i den area som används för illegal vallmoodling 2006, en ökning med närapå 50 procent jämfört med 2004 års siffror.
- C. Afghanistans nationella strategi för narkotikabekämpning, som antogs i UNODC januari 2006, inbegriper åtgärder för att minska utbud och efterfrågan, ta fram alternativa inkomstkällor och stärka de offentliga myndigheterna. Ministeriet för narkotikabekämpning, som inrättats med hjälp av EU-medel, är den myndighet som är främst ansvarig för genomförandet av denna strategi.
- D. Afghanistans regering har inrättat en kommitté för narkotikareglering, sammansatt av tjänstemän från ministeriet för narkotikabekämpning, hälsoministeriet och finansministeriet, i syfte att "reglera licensieringen, försäljningen, spridningen, importen och exporten av alla narkotiska preparat för lagliga ändamål i landet".
- E. EU bör göra mer för att drastiskt minska opiumproduktionen eftersom produktionen i Afghanistan nu har nått en skrämmande hög nivå, som UNODC:s årliga översikt över vallmoodling för 2007 visar. Volymen är idag dubbelt så stor som den var för endast två år sedan. Afghanistan har i praktiken blivit den enda leverantören av världens farligaste drog, med 93 procent av världsmarknaden för opiater. Det måste dock samtidigt nämnas att antalet opiumfria provinser i landet har mer än dubblats, från sex i fjol till tretton år 2007, och att 50 procent av Afghanistans hela opiumskörd kommer från en enda provins: Helmandprovinsen.
- F. Världsbanken och Internationella valutafonden beräknar att nästan 40 procent av Afghanistans BNP är kopplad till opiumhandeln. FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå beräknar att 3,3 miljoner människor (av en befolkning på över 31 miljoner) är verksamma inom vallmosektorn, som ger en inkomst på 1 965 US-dollar per familj och år.
- G. År 2007 uppgick det sammanlagda priset fritt gården för opiumskörden till 1 miljard US-dollar, eller 13 procent av Afghanistans lagliga BNP, och det totala potentiella värdet för landets opiumskörd år 2007 för jordbrukare, laboratorieägare och afghanska narkotikasmugglare uppgick till 3,1 miljarder US-dollar, vilket utgör nästan hälften av landets lagliga BNP på 7,5 miljarder US-dollar, eller 32 procent av den totala ekonomin, inklusive opiumsektorn.
- H. Motivet till att afghanska jordbrukare odlar opiater är till stor del ekonomiskt. Vidare, för att det ska vara attraktivt måste produktion av licensierade opiater generera en bättre inkomst än vad illegal produktion gör.
- I. EU är den största biståndsgivaren till insatserna för att minska utbudet av opium genom projekt för att främja alternativa inkomstkällor som kan ersätta illegala odlingar. Det finns ett desperat behov av alternativa inkomstkällor även för att komplettera landets

livsmedelsförsörjning.

- J. Det bör uppmärksammas att Europeiska kommissionen i sitt landsstrategidokument (2007–2013) erkänner att den ökande opiumekonomin och faran för att narkotikaintressen skall ta över staten utgör ett stort hot mot utvecklingen, statsuppbyggnaden och säkerheten i Afghanistan.
- K. Det finns dokumenterade bevis för att upprorsmän, krigsherrar, talibaner och terroristgrupper har handeln med illegal narkotika som sin främsta finansieringskälla.
- L. Den 25 juni 2007 lade ”Senlis-rådet” en internationell tankesmedja för säkerhets- och utvecklingsfrågor, fram en detaljerad teknisk sammanställning där man beskriver hur ett bybaserat ”Vallmo för medicin”-projekt skulle kunna fungera i Afghanistan, däribland ett integrerat socialt kontrollsystem, produktion av afghanska mediciner på bynivå, obligatorisk ekonomisk differentiering och en allmän utveckling av landsbygden.
- M. Enligt Världshälsoorganisationen konsumerar tio länder 80 procent av de narkotiska preparat som finns lagligt tillgängliga i världen, medan majoriteten av utvecklingsländerna – där 80 procent av världens befolkning bor – finns bland de återstående 180 staterna. Internationella narkotikakontrollstyrelsen har uppmanat det internationella samfundet att främja ordination av smärtstillande medel, särskilt i fattiga länder, eftersom allvarlig underbehandling rapporteras i över 150 länder, där nästan ingen som är i behov av vård får någon behandling, och i ytterligare 30 länder, där underbehandlingen till och med är ännu mer utbredd, eller där inga uppgifter finns tillgängliga.
- N. Internationella narkotikakontrollstyrelsen har uppgett att det finns ett globalt överskott av opiater för medicinskt bruk. I denna uppskattning tas dock ingen hänsyn till den potentiella efterfrågan.
- O. Om man skall kunna främja fred och säkerhet i Afghanistan måste den militära närvaron kompletteras med ett ökat civilt samarbete i syfte att främja sociopolitiska framsteg och ekonomisk utveckling, och även för att vinna den lokala befolkningens ”hjärta och själ”.
- P. Det är mycket dyrt och ineffektivt att tillämpa en narkotikabekämpningsstrategi där man utvecklar och använder åtgärder som syftar på alternativa inkomstkällor men som endast är inriktad på utrotning och som inte tar hänsyn till den afghanska landsbygdens regionala, sociala och ekonomiska mångfald.
- Q. Främjandet av institutionsuppbyggnad, demokratisering och rättssäkerhet, ett rättvist domstolssystem samt respekten för de mänskliga fri- och rättigheterna kan endast åstadkommas genom strategier som inte inbegriper våld, till exempel tvångsutrotning av grödor.
- R. Kampen mot framställning av droger i Afghanistan borde återspegla en lokalt anpassad strategi. Insatser för narkotikabekämpning riktade mot jordbrukare måste noggrant begränsas till områden där laglig försörjning är möjlig (platser där tillgång till land och vattenresurser är bättre, där det finns närhet till marknader och andelen yta per invånare

är större). Program för alternativa utkomstmöjligheter behöver i synnerhet rikta in sig på fattigare regioner med begränsade resurser, vilka är de som är mest beroende av opium.

S. EG:s landstrategidokument för Afghanistan för 2007–2013 lägger lämplig tonvikt på landsbygdsutveckling och styrelseformer. Det är dock angeläget att i högre grad fokusera på en reform av de afghanska ministerier som ansvarar för kontrollen av narkotikaframställningen, särskilt inrikesministeriet.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendation till rådet:

- (a) Rådet uppmanas att inom ramen för integrerade utvecklingsprogram motsätta sig användningen av desinfektion som ett sätt att utrota vallmoodlingar i Afghanistan.
- (b) Rådet uppmanas att, inom ramen för ett EU-program för att minska det olagliga utbudet, utarbeta en omfattande plan och strategi som syftar till att kontrollera produktionen av narkotika i Afghanistan genom att förbättra styrelseformerna och bekämpa korruptionen på hög nivå inom den afghanska statsförvaltningen (särskilt inom inrikesministeriet), och att lägga fram denna plan för den afghanska regeringen. Planen och strategin bör också ha som mål att komma åt de största narkotikasmugglarna på plats, att förbättra den omfattande landsbygdsutvecklingen (särskilt i de fattigaste delarna och i de delar där man ännu inte framställer opium i stor skala), att försiktigt och selektivt genomföra en manuell utrotning av narkotikaodlingarna och att undersöka möjligheterna till småskaliga pilotprojekt för att lägga om delar av den befintliga illegala vallmoodlingen till produktion av lagliga opiumbaserade smärtstillande medel.
- (c) Rådet uppmanas att erbjuda sig att bistå i genomförandet av ett vetenskapligt pilotprojekt för ”Vallmo för medicin”, där man närmare kommer att undersöka hur licensiering kan bidra till fattigdomsminskning, differentiering av landsbygdsekonomin, allmän utveckling och ökad säkerhet, och hur sådana projekt kan bli en framgångsrik del av de multilaterala insatserna för Afghanistan.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament, samt till Islamiska republiken Afghanistan.

MOTIVERING

Inledning

1. Syftet med denna rekommendation om afghanskt opium är att undersöka möjligheten att fastställa allmänna internationella villkor för att göra det möjligt att föra ut den lagliga vallmoproduktionen i Afghanistan på världens lagliga marknad för opiumbaserade smärtstillande medel. En sådan utveckling skulle vara önskvärd av två skäl: behovet av att öka tillgången till smärtstillande medel till överkomliga priser i både utvecklade länder och utvecklingsländer, och behovet av att utforma en effektivare politik för att skapa både stabilitet och hållbar ekonomisk utveckling i Afghanistan. Afghanistans ekonomi fortsätter att vara övervägande informell och bygger huvudsakligen på en olaglig gröda, vilket leder till att den hindrar utvecklingen, både i politiska och socioekonomiska termer.

Bakgrunden till de internationella regleringsmekanismerna för opium

2. Opium har varit internationellt reglerat sedan 1912, när en internationell opiumkonvention undertecknades i Haag, vilken utgjorde det första internationella avtalet om narkotiska preparat.
3. Den internationella narkotikapolitiken på global nivå har kretsat kring normerna i FN:s konventioner från 1961, 1971 och 1988. Enligt dessa konventioner är det förbjudet att producera, handla med, sälja och bruka en stor mängd ämnen för andra ändamål än medicinska eller vetenskapliga. Stater som vill producera förbjudna grödor måste inrätta nationella myndigheter som övervakar produktionen, förädlingen, transporten och kommersialiseringen av och handeln med dessa ämnen.
4. När 1961 års konvention antogs var Indien och Turkiet de största vallmoproducenterna. Genom den allmänna konventionen om narkotiska preparat och konventionen om psykotropa ämnen skapades den rättsliga ramen för att göra det möjligt att reglera dessa länders produktion. På begäran från Förenta staterna, som i sin tur erbjöd sig att köpa en betydande del av denna produktion för att hindra att den tillfördes den olagliga heroinmarknaden, inrättade båda länderna i enlighet med FN-konventionen, nationella myndigheter för att övervaka produktionen och försäljningen av vallmoderivat. Experimentet med att legalisera vallmoproduktionen i dessa två länder blev framgångsrikt, men ansågs emellertid inte tillgodose den ökande efterfrågan på opioider på lämpligt sätt. Med tiden expanderades den lagliga opiumproduktionen, under strikt tillsyn av de enskilda ländernas rättsvårdande myndigheter, till Australien, Frankrike, Spanien, Japan, Tjeckien, Ungern och Bulgarien.
5. Enligt FN-konventionen är varje land skyldigt att lägga fram årsrapporter till Internationella narkotikakontrollstyrelsen för att ange det innevarande årets faktiska konsumtion av ett antal kategorier av kontrollerade narkotiska preparat förutom opioider, och prognoser för de mängder som krävs för det kommande året. Detta gör det möjligt att övervaka tendenser i konsumtionen och fördela produktionskvoter. Afghanistan har ratificerat alla tre FN-konventionerna om narkotiska preparat.

6. Både WHO och Internationella narkotikakontrollstyrelsen har uppmanat FN:s medlemsstater att främja en omfattande tillgång till opioider till överkomliga priser för smärtbehandling, med särskild uppmärksamhet på fattiga länder, där allvarlig underbehandling rapporteras i över 150 stater. Under de senaste åren har FN:s ekonomiska och sociala råd och WHO:s generalförsamling antagit en rad resolutioner med en översikt om vad som behöver göras på multilateral nivå.

Situationen i Afghanistan

7. Enligt FN:s beräkningar behövs det under 2007 följande mängder av narkotiska preparat i Afghanistan, ett land med över 31 miljoner invånare: kodein (15 000 gram), dextropropoxifen (375 000 gram), difenoxylat (7 500 gram), morfin (3 000 gram), petidin (60 000 gram) och folkodin (70 000 gram).
8. Opium kan inte betraktas som en traditionell afghansk gröda. När regeringen började förlora kontrollen över provinserna under den sovjetiska invasionen 1979–1980 började Mujahedin och krigsherrarna ta kontrollen, och inrättade, med outtalat godkännande från västerländska intressen, en rad olagliga system för att finansiera sina krigshandlingar genom olika verksamheter, däribland vallmoodling. Pengarna användes främst för att tvinga Sovjetunionen att långsamt dra sig tillbaka. När Röda armén slutligen tvingades ut ur Afghanistan 1989 uppstod ett maktvakuum. Flera olika Mujahedin-fraktioner började slåss med varandra för att ta makten. När västvärldens stöd upphörde förlitade de sig ännu mer på vallmoodling för att finansiera sin militära verksamhet. Några lokala opiumhandlare, som letade efter ett säkert operativt centrum, slog sig ihop med mer fanatiska Mujahedin-grupper som stöddes av arabiska extremister såsom Usama bin Ladin och den pakistanska underrättelsetjänsten (ISI) för att bilda talibanrörelsen mot slutet av 1994.

Talibanerna, som hade tagit kontrollen över 90 procent av landet, uppmuntrade aktivt till vallmoodling. De uppfyllde inte bara sina löften och skyldigheter gentemot sina partner – de olika regionala maffiorna – utan ökade även de egna inkomsterna genom att ta ut skatter av lokala jordbrukare och genom stöd från internationella organiserade brottsliga grupper. Enligt FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå nådde Afghanistan en rekordskörd på 4 600 miljoner ton opium 1999, vilket var höjdpunkten för talibanstyret i Afghanistan. Flera icke-statliga organisationer har dokumenterat att FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå tog kontakt med talibanerna 1997–1998 för att försöka nå en överenskommelse med det slutliga målet att begränsa vallmoproduktionen, genom att antyda ett internationellt erkännande av deras regim. Dessa formella överenskommelser formaliserades aldrig och den enorma ökningen av opiumproduktionen ledde till att utbudet blev större än efterfrågan. Detta ledde i sin tur till en minskning av det höga gatupriset på heroin och morfin i väst, vilket ökade konsumtionen i hela Europa. För att få stopp på denna tendens påstås det att talibanledaren mulla Muhammad Omar utfärdade ett förbud mot vallmoodling ”av religiösa skäl”, vilket ledde till en av de lägsta opiumproduktionsnivåerna 2000. Efter att kontinuerligt ha producerat 70 procent av världens opium under 1990-talet minskade Afghanistan sin produktion till 74 ton per år under talibanernas förbud 2000, även om förbudet främst kan ha varit avsett att höja priserna efter det att landet samlat på sig ett

lager med över två års förråd. Efter kriget 2001 i Afghanistan ökade produktionen igen.

9. Enligt Förenta staternas federala narkotikabekämpningsbyrås (DEA) statistik ökade Afghanistans produktion av ugnstorkat opium till 1 278 ton 2002, vilket mer än fördubblades 2003 och nästan fördubblades igen 2004. I slutet av 2004 uppskattade den amerikanska regeringen att 4,5 procent av Afghanistans sammanlagda skördeareal upptogs av vallmoodling och att landet producerade 4 200 ton opium, vilket utgjorde 87 procent av världens utbud, 60 procent av Afghanistans BNP. Afghanistan är för närvarande den största producenten av illegalt opium i världen, före Myanmar, som ingår i den så kallade gyllene triangeln.
10. FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå understryker i sin rapport ”Afghanistan: Opium Survey 2006” att en rekordstor mängd opium skördades i Afghanistan förra året, cirka 6 100 ton, dvs. en ökning med närapå 50 procent jämfört med föregående år. Värdet av det resulterande opiumet beräknades uppgå till 3,5 miljarder US-dollar. De afghanska jordbrukarnas inkomster av detta beräknas uppgå till 700 miljoner US-dollar (av vilket talibanerna beräknas ha inkasserat allt från tiotals miljoner till 140 miljoner US-dollar i skatter). För jordbrukarna kan en opiumskörd vara upp till tio gånger så lönsam som vete.
11. Enligt nya siffror från både Världsbanken och Internationella valutafonden beräknas nästan 40 procent av Afghanistans BNP vara kopplad till opiumhandeln och cirka 2,9 miljoner människor är verksamma inom vallmosektorn. FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå rapporterade förra året att det bara var i sex av landets 34 provinser som det inte fanns några vallmoodlingar, och särskilt i Helmand, där talibanernas angrepp mot regeringsstyrkorna och de internationella styrkorna ökat, hade den illegala odlingen skjutit i höjden och täckte 69 300 hektar.

Förslag för översyn av EU:s strategier gentemot Afghanistan

12. Afghanistans nationella strategi för narkotikabekämpning, som antogs i januari 2006, inbegriper åtgärder för att minska utbud och efterfrågan, ta fram alternativa inkomstkällor och stärka de offentliga myndigheterna. Ministeriet för narkotikabekämpning, som inrättats med hjälp av omfattande EU-medel, är den myndighet som är främst ansvarig för genomförandet av denna strategi. Den 1 augusti 2006 inrättade Afghanistans regering en kommitté för narkotikaregulering i syfte att ”reglera licensieringen, försäljningen, spridningen, importen och exporten av alla narkotiska preparat för lagliga ändamål i landet”. Enligt artikel 22 i den ovannämnda FN-konventionen från 1961 skall ”en part [när den] på grund av inom landet eller området rådande förhållanden anser förbud för odling av vallmo ... som den mest lämpliga åtgärden för att skydda folkhälsan och för att hindra, att narkotika tillförs den olagliga handeln, skall denna part förbjuda sådan odling”.
13. Med tanke på konsekvenserna av bristen på smärtstillande medel till överkomliga priser i världen, hur den olagliga ekonomin påverkar vardagen i Afghanistan och med hänsyn till EU:s samlade insatser för att främja en högre standard på hälsopolitiken och program för stats- och nationsuppbyggnad, bör Europaparlamentet uppmana rådet att anta en gemensam ståndpunkt som kan leda till en mer omfattande översyn av de

nuvarande strategierna när det gäller tillgången till opiumbaserade smärtstillande medel till överkomligt pris på global nivå och utrotningen av vallmoodlingen i Afghanistan.

14. EU fortsätter även att vara den största biståndsgivaren till insatser för att minska utbudet av opium genom projekt för att främja alternativa inkomstkällor som kan ersätta illegala odlingar. Det finns ett desperat behov av alternativa inkomstkällor även för att komplettera landets livsmedelsförsörjning. Denna politik anses vara mindre handgriplig än ren utrotning. Trots främjandet av ”alternativ utveckling” finns det emellertid inga påtagliga tecken på att den samlade opiumproduktionen kommer att minska inom den närmaste framtiden.
15. Dagens bristande säkerhet i Afghanistan bör hanteras med tydligare och mer omfattande åtgärder och politik som måste försöka komplettera främjandet och stärkandet av fred, försoning och säkerhet. Detta bör göras både genom en betydande multilateral närvaro och ökat civilt samarbete, med målsättningen att främja utveckling, framåtskridande och förtroende för de befintliga insatserna och de säkerhetsstyrkor som för närvarande befinner sig i landet.
16. I detta sammanhang kan främjandet av institutionsuppbyggnad, demokratisering och rättssäkerhet samt respekten för de mänskliga fri- och rättigheterna endast åstadkommas genom strategier som inte innebär påtvingade ”lösningar” som tvångsutrotning av grödor eller liknande.

Som det föreslås i rapporten om EU:s valövervakningsuppdrag till det afghanska parlamentsvalet i september 2005 bör man välja ett annat tillvägagångssätt för att ta itu med den illegala opiumproduktionen, för att även ta hänsyn till möjligheten att kanalisera opioider till den lagliga marknaden för smärtstillande medel. En sådan åtgärd kan visserligen förefalla olämplig i stor skala för närvarande, men experiment för att tillgodose de nationella behoven skulle kunna inledas i utvalda provinser i Afghanistan, där produktionen är begränsad och säkerhetsaspekten inte utgör alltför stora utmaningar. EU:s medlemsstater bör i enlighet med internationella normer och i fullt samarbete med FN-organen, inklusive FN:s utvecklingsprogram och FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå, samt WHO, Världsbanken och Internationella valutafonden, bedöma den verkliga dynamiken i utbud och efterfrågan på opiumderivat för den globala marknaden för smärtstillande medel. Samtidigt skulle de kunna inrikta sig på de befintliga problemen med ordination av nödvändiga smärtstillande medel i världen, som ett förhandsvillkor för att ompröva och tilldela betydande nya kvoter för opiumproduktion.

23.4.2007

FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION (B6-0187/2007)

som ingetts i enlighet med artikel 114.1 i arbetsordningen

från Graham Watson, Marco Panella, Marco Cappato och Annemie Neyts-Uyttebroeck

för ALDE-gruppen

om opiumproduktion för medicinska ändamål i Afghanistan

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

– med beaktande av artikel 114.1 i arbetsordningen och av följande skäl:

- A. Den internationella narkotikapolitiken bygger på FN:s konventioner från 1961, 1971 och 1988. Enligt dessa konventioner är det förbjudet att producera, handla med, sälja och bruka en stor mängd ämnen för andra ändamål än medicinska eller vetenskapliga. När det gäller vetenskapliga ändamål är detta tillåtet på villkor att länderna inrättar nationella myndigheter som övervakar produktionen, förädlingen och transporten av och handeln med dessa ämnen.
- B. I den rapport över 2006 som Internationella narkotikakontrollstyrelsen avgav den 1 mars 2007 anges det att den sammanlagda area som används för illegal vallmoodling ökat till rekordstora 165 000 hektar, en ökning med över 59 procent jämfört med uppgifterna för 2005 och mer än en fördubbling av siffrorna från 2003.
- C. FN:s narkotika- och brottsbekämpningsbyrå understryker i sin rapport ”Afghanistan: Opium Survey 2006” att en rekordstor mängd opium skördades i Afghanistan förra året, cirka 6 100 ton, dvs. en ökning med närapå 50 procent jämfört med föregående år.
- D. Mot bakgrund av de ovannämnda siffrorna kommer det att vara helt omöjligt att uppnå de mål som ställs upp i den politiska förklaring som FN:s generalförsamling avgav 1998 i New York angående ett totalt undanröjande eller avsevärd minskning av illegala odlingar senast 2008.
- E. Afghanistans nationella strategi för narkotikabekämpning, som antogs i januari 2006, inbegriper åtgärder för att minska utbud och efterfrågan, ta fram alternativa inkomstkällor och stärka de offentliga myndigheterna. ”Ministeriet för narkotikabekämpning”, som inrättats med hjälp av omfattande EU-medel, är den myndighet som är främst ansvarig för genomförandet av denna strategi.
- F. Den 1 augusti 2006 inrättade Afghanistans regering en kommitté för narkotikareglering, sammansatt av tjänstemän från ministeriet för narkotikabekämpning, hälsoministeriet och finansministeriet, i syfte att reglera licensieringen, försäljningen, spridningen, importen

och exporten av all narkotiska preparat för lagliga ändamål i landet.

- G. Enligt artikel 22 i 1961 års FN-konvention skall ”en part [när den] på grund av inom landet eller området rådande förhållande anser förbud för odling av vallmo [...] som den mest lämpliga åtgärden för att skydda folkhälsan och för att hindra, att narkotika tillförs den olagliga handeln, skall denna part förbjuda sådan odling”. De rådande förhållandena i Afghanistan omöjliggör ett effektivt system för kontroll av vallmoodling genom förbud.
 - H. Både Världsbanken och Internationella valutafonden beräknar att nästan 40 procent av Afghanistans BNP är kopplad till opiumhandeln och att cirka 2,9 miljoner människor (12,6 procent av befolkningen) är verksamma inom vallmosektorn.
 - I. Det är bara i sex av landets 34 provinser som det inte finns några vallmoodlingar, och särskilt i Helmand, där talibanernas angrepp mot regeringsstyrkorna och de internationella styrkorna har ökat, har den illegala odlingen skjutit i höjden och täcker nu 69 300 hektar.
 - J. EU är den största biståndsgivaren till insatserna för att minska utbudet av opium genom projekt för att främja alternativa inkomstkällor som kan ersätta illegala odlingar och överväger mer handgripliga åtgärder såsom kontroll genom utrotning. Det finns ett desperat behov av alternativa inkomstkällor även för att komplettera landets livsmedelsförsörjning.
 - K. Under 2005 avslutade säkerhets- och utvecklingspolitiska gruppens ”Senlis-råd” en genomförbarhetsstudie om licensiering av opiumproduktion i Afghanistan, vilken lades fram i Kabul i september samma år.
 - L. Enligt WHO konsumerar tio länder 80 procent av de narkotiska preparat som finns lagligt tillgängliga i världen, medan majoriteten av utvecklingsländerna – där 80 procent av världens befolkning bor – finns bland de återstående 180 staterna. Internationella narkotikakontrollstyrelsen har uppmanat det internationella samfundet att främja ordination av smärtstillande medel, särskilt i fattiga länder, där det skett en oerhörd ökning av antalet människor med hiv/aids och där det förväntas över 15 miljoner nya cancerfall under de tio närmaste åren.
 - M. Enligt FN:s beräkningar behövs det under 2007 följande mängder av narkotiska preparat i Afghanistan: 15 000 gram kodein, 375 000 gram dextropropoxifen, 7 500 gram difenoxylat, 3 000 gram morfin, 60 000 gram petidin och 70 000 gram folkodin.
 - N. Det är fördömligt att upprorsmän, krigsherrar, talibaner och terroristgrupper har handeln med illegal narkotika som sin främsta finansieringskälla.
 - O. Om man skall kunna främja fred och säkerhet i Afghanistan måste den militära närvaron kompletteras med ökat civilt utvecklingssamarbete.
 - P. Främjandet av institutionsuppbyggnad, demokratisering och rättssäkerhet samt respekten för de mänskliga fri- och rättigheterna kan endast åstadkommas genom strategier som inte inbegriper våld, till exempel tvångsutrotning av grödor.
1. Europaparlamentet riktar följande rekommendation till rådet:

Rådet uppmanas anta en gemensam ståndpunkt i enlighet med artikel 15 i fördraget om Europeiska unionen om en omfattande strategi för narkotikabekämpning i Afghanistan, i vilken det bör fastställas att vallmoodling för medicinska ändamål skall bedrivas inom ramen för ett pilotprojekt under internationell kontroll, för framställning av opiumbaserade smärtstillande medel avsedda för den afghanska marknaden och eventuellt för länder där det råder brist på narkotiska preparat.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.9.2007						
Slutomröstning: resultat	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 30%;">+:</td> <td style="text-align: right;">33</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">8</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">23</td> </tr> </table>	+:	33	-:	8	0:	23
+:	33						
-:	8						
0:	23						
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Vittorio Agnoletto, Roberta Alma Anastase, Robert Atkins, Christopher Beazley, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Elmar Brok, Cristian Silviu Buşoi, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Jas Gawronski, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, István Szent-Iványi, Antonio Tajani, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Jan Marinus Wiersma, Josef Zieleniec						
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Laima Liucija Andrikiienė, Alexandra Dobolyi, Carlo Fatuzzo, Milan Horáček, Anneli Jäätteenmäki, Tunne Kelam, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Nikolay Mladenov, Rihards Pīks, Aloyzas Sakalas, Anders Samuelson, Adrian Severin						
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)	Šarūnas Birutis, Eduard Raul Hellvig, Bilyana Ilieva Raeva						